

Sportul pentru Toți (SPORTUL PENTRU SANATATE și RECREERE)

Rezoluția Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, nr. 58/5 din 3 noiembrie 2003, intitulată “Sportul ca mijloc de promovare a educației, sănătății, dezvoltării și păcii”, a declarat anul 2005 drept “Anul Internațional al Sportului și Educației fizice”.

<<Având în vedere “Carta Internațională a Educației Fizice și Sportului” aprobată de ONU în anul 2000; (...)

- Constatând că în sistemele de educație ale diferitelor țări sportul și educația fizică sunt din ce în ce mai mult marginalizate, deși constituie un vector privilegiat nu numai pentru sănătate și dezvoltare fizică, dar, deasemenea pentru obținerea valorilor necesare coeziunii sociale și a dialogului intercultural;

- Invită guvernele și instituțiile care se ocupă de sport să promoveze rolul sportului și al educației fizice pentru toți, oferind posibilități de solidaritate și cooperare în vederea favorizării unei culturi a păcii, a egalității sociale și a egalității între sexe, să promoveze dialogul și armonia, prin cooperare și parteneriat între toți factorii, în special cu familia, școala, ligile, asociațiile și cluburile sportive, colectivitățile locale și organizațiile neguvernamentale;(...)>>

Duminica 1 octombrie 2006 se sarbatoreste Ziua Nationala a Sportului pentru Toti.

Legislația Română: Legea nr. 69 din 28 aprilie 2000: Legea educației fizice și sportului, Capitolul III – Sportul pentru Toți.

Art. 10. (1) Sportul pentru toți reprezintă un complex de activități bazate pe practicarea liberă a exercițiului fizic într-un mediu curat, individual sau în grup, organizat ori independent.

(2) Sportul pentru toți este sprijinit de stat, de organismele neguvernamentale și structuri ale administrației locale, în vederea menținerii sănătății, a recreerii și socializării cetățenilor.

(3) Pentru coordonarea aplicării programului național “Sportul pentru Toți” se constituie Comitetul Activităților Fizice Sportive pentru Sănătate, Educație și Recreere, organism consultativ pe lângă Secretariatul General al Guvernului, a cărui **organizare, funcționare și componență se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.**

În România, două Hotărâri de guvern sub două guverne de diferită orientare politică (1998 și 2001) au încercat reglementarea problemelor “sportului pentru sănătate, educație și recreere” prin Comisia interministerială (care în fapt, nu s-a întrunit niciodată) a Programului Național Sportul pentru Toți - România 2000, apoi prin Legea Educației Fizice și Sportului, nr. 69/2000 (prioritate tot sportului de performanță) și HG nr. 268/ 2003 - “Sănătate prin Mișcare”, mulțumitoare dacă s-ar transpune în viață și ar reglementa și sprijinul financiar.

Sportul pentru toți, drept sau privilegiu...

Sportul ca *fenomen social*, luat în considerare și sprijinit de guverne și alte “sfere de interese”, cu răsunetul său popular, al victoriilor unor persoane sau echipe ce se confundă cu grupul sau țara, are o serie de caracteristici care nu aparțin în totalitate sportului. Sportul devenit “luptă pentru glorie și bani”, prin antrenament sever și nemilos, vedetism și senzațional poate intra în contradicție cu **valorile fundamentale ale educației fizice, care pune accent pe educație, sănătate, dezvoltare, relaxare, asociere, distracție.**

Baronul **Pierre de Coubertain**, părintele Olimpiadelor moderne, definind încă în 1900 diferitele forme de activitate (sportul pentru toți, sportul competitiv și sportul de elită), a scris: **“Sportul nu este un mod de a petrece timpul de lux, o activitate pentru cei puțini, privilegiați, și nici măcar o temă de compensație musculară pentru activitatea creierului. Pentru fiecare bărbat, femeie, copil oferă posibilitatea de a se autoperfecționa, indiferent de profesie sau poziție ocupată în viață. Este acompaniamentul natural al tuturor, în mod egal, în acea măsură încât nimic nu-l poate înlocui”.**

Conceptul modern al educației, materializat în tendințele de acces liber la informare și formare continuă, cuprinde firesc și sfera educației fizice și sportului, cristalizându-se treptat în mișcarea **sportul pentru toți pe toată durata vieții**, care caută să unească dreptul natural la mișcare al oricărei ființe umane cu dreptul social la educație permanentă și universală.

Executarea efectivă a acestor drepturi depinde în mod esențial de posibilitățile oferite fiecăruia de a-și dezvolta și apăra aptitudinile fizice, intelectuale și morale.

Dezvoltarea modernă a practicilor sportive și de mișcare este atât de rapidă și diversă încât se poate spune că ea a devenit parte integrantă a vieții noastre. În 1998, **Consiliul Europei prin Carta Educației Fizice** a exprimat clar rolul sportului în societate și educație și relația lui cu cultura. Conceptele de bază prezentate ca *idealuri principale* rămân cele ale olimpismului modern: **Dezvoltarea armonioasă a minții, corpului și caracterului, Plăcerea (bucuria) efortului, Rol-model pozitiv pentru societate, Conservarea eticii universale, Toleranță, Generozitate, Unitate, Prietenie, Nondiscriminare, Respectul față de celălalt.**

În ciuda acestor idealuri generoase, educația instituțională prin sport suferă de reale crize de funcționalitate fiind în acest moment într-o perioadă de dificultate, datorită unui conflict intern între valorile promovate și mesajele prin care acestea sunt vehiculate. Imaginea transmisă deși este idealul unui scop comun social, nu este adaptată realității postmoderne contemporane, îndreptată spre individualism și hedonism. Asistăm astfel la conflicte între poziții puternic separate: **oficial vs. hedonist, consumatorism vs. libertate, competiție vs. “fun”.**

Prin înființarea în 1992 Federației Române Sportul pentru Toți – FRSpT și începând cu 2002 a Asociațiilor județene și municipale SpT s-au creat premise ca organizațiile societății civile să activeze în condiții flexibile și cu relativ modest sprijin de la buget. Este un început !?...

(Bugetul FRSpT pe anul 2005 a fost de cca. 5 miliarde ROL, adică 0,025 RON/locuitor !?)